

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេម្ពយរយបុរាណ

ដំណើររឿងពុយាករណ៍៖ ពីយូប៊ូប៊ែរដល់យូសៀស
និងការសុដារឡើងវិញនូវផលបុរាណ

Jeff Pippenger
2024-02-29

នៅឆ្នាំ 1844 ពួកប្រតិភូស្តេចនៃសហរដ្ឋអាមេរិកបានដកខ្លួនចេញពីចលនាមីលលីត
ហើយបានកាន់យកជំហរពុយាករណ៍របស់ខ្លួនជាកូនស៊ីមួយរបស់ហាប៊ីឡូន
ដូចដែលគួរឲ្យមានតំណាងជាមុនដោយយូប៊ូប៊ែរ
ដែលបានបង្កើតបុរាណវត្ថុបង្កប់នូវកំលាំងកុលាយមួយ នៅពេលកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់នៃ
ភាគខាងជើងរបស់គាត់បានបំបែកខ្លួនចេញពីគ្រួសារភាគខាងត្បូង។
កូនគោមាសពីរបស់យូប៊ូប៊ែរ មួយនៅក្នុងក្រុងបេតអែល (មានន័យថា
“ព្រះវិហាររបស់ព្រះ”/សាសនាចក្រ) និងមួយទៀតនៅក្នុងក្រុងបេតអែល (មានន័យថា
ការជំនុំជម្រះ/រដ្ឋប្បវេណី) បានតំណាងជាមុនដល់បុរាណវត្ថុកុលាយនៃសាសនាចក្រ និងរដ្ឋប្បវេណី
ដែលជានិមិត្តរូបនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។
ជាទូទៅអស់នៃបុរាណវត្ថុកុលាយនៃសាសនាចក្រ និងរដ្ឋប្បវេណីរបស់យូប៊ូប៊ែរ គួរឲ្យមានការរៀប
ចំតាមគំរូដូចគ្នាបេះបិទនឹងរចនាសម្ព័ន្ធដែលបានបង្ហាញឡើងនៅក្នុងការបោះបង្គោល
របស់អឺរ៉ុន។ ដូចនេះ បុរាណវត្ថុបង្កប់នូវកំលាំងកុលាយរបស់យូប៊ូប៊ែរ
គឺជាប្រភពមួយនៃបុរាណវត្ថុបង្កប់នូវកំលាំងកុលាយរបស់អឺរ៉ុន។

បុរាណវត្ថុកុលាយរបស់យូប៊ូប៊ែរបានតំណាងឲ្យបុរាណវត្ថុនៃការបង្កប់នូវកំលាំង
ប្រតិភូស្តេចនៃសហរដ្ឋអាមេរិក នៅពេលដែលវាបានបំបែកខ្លួនចេញពីចលនារបស់ទេវតាទីមួយ
ហើយបានកុលាយជាកូនស៊ី ឬជាប្រភពនៃភ្នំម៉ាងរបស់សម្ព័ន្ធប៉ាបា។
នៅពេលបង្កើតឡើងដំបូងបង្អស់អស់នៃបុរាណវត្ថុកុលាយរបស់យូប៊ូប៊ែរ
អ្នកនាំព្រះបន្ទូលមុនគេពីយូដាបានមកប្រឈមមុខនឹងអាសនៈរបស់គាត់
និងបុរាណវត្ថុបង្កប់នូវកំលាំងពិតនោះ។ នៅឆ្នាំ 1844
នៅគ្រាដំបូងបង្អស់នៃនាទីរបស់លទ្ធិប្រតិភូស្តេចកុបត់សាសនា
ក្នុងការបង្កើតបុរាណវត្ថុនៃការបង្កប់នូវកំលាំងមួយដែលគួរឲ្យមានតំណាងថាជាកូនស៊ីរបស់យូប៊ូប៊ែរ
ពួកមីឡិយ៉ា ដោយសេចក្តីជំនឿ
បានចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជបជុំនៃទីបរិសុទ្ធសុចានស្តេច
ហើយបានទទួលស្គាល់ថាស្នែងបុរាណវត្ថុនេះបានតំណាងឲ្យការស្ថិតិបន្តទោស
តាមទំនាយមួយចំពោះកូនស៊ីទាំងឡាយរបស់យូប៊ូប៊ែរ
ដែលបានផ្សព្វផ្សាយបន្តគោរពតាមសញ្ញានៃអំណាចរបស់យូប៊ូប៊ែរ
គឺការបង្កប់នូវកំលាំងនៃអំណាចអឺរ៉ុន។

ហោរានយូដា ដែលបានប្រឈមមុខនឹងយូប៊ូប៊ែរ នៅទីនោះ និងនៅពេលនោះ
បានប្រកាសទំនាយមួយ។

ហើយគាត់បានសួរកែប្រែនឹងអាសនៈ ដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូ ហើយថា ឱ
អាសនៈ អាសនៈ អើយ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា មើល
នឹងមានកូនបុរសម្នាក់កើតមកដល់ព្រះរាជវង្សរបស់ដាវីឌ ឈ្មោះយូសៀស;
ហើយលើកគាត់នឹងថ្វាយពួកសង្ឃឹមនៃខ្មែរដល់ ដល់ដុកគូរឡើងក្នុងអំណាចលើកដ

ហើយឆ្លងមនុស្សសន្តិសុខនឹងគ្រប់គ្រង។ ហើយនោះថ្ងៃនៃនោះ
គាត់បានឲ្យទិសមុខគាត់មួយ ដោយថា
នេះជាទិសមុខគាត់ដល់ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូល៖ មើល អាសនៈនឹងបក្រែងខ្លួន
ហើយផ្ទះដល់នោះនឹងគ្រប់គ្រងលាយចេញ។ ១ ពង្សាវតារក្នុងគ្រឹះ ១៣:២, ៣។

ការព្យាករណ៍នោះបានរួមបញ្ចូលការផ្ទេរឲ្យពាក្យ "អាសនៈ" ក្នុងច្បាប់ពីរដង។
ការផ្ទេរឲ្យពាក្យមួយ ឬយូរឬស្លឹកក្នុងច្បាប់ពីរដងនោះក្នុងការព្យាករណ៍
តំណាងឲ្យនិមិត្តសញ្ញានៃការបំបែកទីពឹង ដូចនេះបានកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណឆ្នាំ 1844
ជាឆ្នាំដល់នៃទីពឹងមានមកដល់ ហើយប្រកាសស្តីពីនិយមនាមធុរកិច្ច
ក្នុងរយៈពេលនៃស៊ីវិលសេរីភាព។ ក្នុងពេលដំណាលគ្នានោះ ព្យាករណ៍បានផ្តល់សញ្ញាមួយ
ដូចជាពួកមីឡូលីវ៉ាយក៏ដូចជាឆ្នាំ 1844 បានទទួលស្គាល់សញ្ញានៃស្រែប្រាំង។
ដូចដែលយើងប្រាប់បានក្នុងកំណត់ត្រាព្យាករណ៍នៃក្នុងខណ្ឌបន្ទាប់ៗ
ដល់គាត់បានជាប់គ្រឹះ ដូចនេះជាការយល់ដឹងទៅកាន់សញ្ញាសម្គាល់របស់ហើយ
ដល់គ្រប់គ្រងបង្កើនដាក់លើផ្ទះ ឬលើដី ហើយដល់ នៅពេលទទួលយកខាងវិញ្ញាណ
នាំឲ្យមនុស្សមុនាកំណត់ការខាងវិញ្ញាណអស់កល្បជាដាច់។

សម្រាប់គោលបំណងនៃការសិក្សានេះ
យើងកំពុងពិចារណាព្រះបន្ទូលទំនាយដល់ព្យាករណ៍នៃក្នុង
ដោយកំណត់សម្គាល់ថា «នឹងមានកូនមុនគ្រប់គ្រងក្នុងព្រះវង្សរបស់ដាវីឌ
ឈ្មោះយ៉ូស៊ាផ; ហើយលើកនោះ គាត់នឹងផ្សាយពួកសង្គមនៃខ្មែរ
ដល់គ្រប់គ្រងក្នុងក្រុមប្រឹក្សា ហើយឆ្លងមនុស្សសន្តិសុខនឹងគ្រប់គ្រង»។
យ៉ូស៊ាផមានន័យថា «គ្រឹះរបស់ព្រះ» ហើយតំណាងឲ្យគ្រឹះនានារបស់អាដវេនទីសម័យ
ដល់បានសាងសង់ឡើងក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រដល់នោះ ដល់គ្រប់គ្រងបង្កើននិមិត្ត
បដោយការប្រើសម្ភពចេញពីនុយ៉ូបង្កើនក្នុងក្រុមប្រឹក្សាប្រកបដោយ
លើបុរេនុយ៉ូបង្កើនក្នុងក្រុមប្រឹក្សាប្រកបដោយបង្កើននោះ យ៉ូស៊ាផនឹង
ដាក់ទណ្ឌកម្មលើពួកសង្គមដល់បាននាំមុខក្នុងការផ្សាយបង្កើនក្នុងក្រុមប្រឹក្សា។

ហោរាបានមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់
ដល់មិនឲ្យគ្រប់គ្រងដល់គាត់បានមកចូលរួមពិធីសម្ភពរបស់យ៉ូស៊ាផ
ហើយក៏មិនឲ្យបរិភោគឬផឹកនោះទេ។
នៅពេលដល់គាត់បានបរិភោគអាហាររបស់ហោរាក្នុងក្រុមប្រឹក្សាដល់នោះ
គាត់គ្រប់គ្រងដាក់បង្កើននិមិត្តបន្ថែមក្នុងក្រុមប្រឹក្សា
ដល់នឹងគ្រប់គ្រងអ្នកទាំងឡាយណា ដល់បន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1844
នឹងផ្ទេរនិមិត្តឡើងទៅ និងបរិភោគគោលនុយ៉ូបង្កើន
និងវិធីសាស្ត្រហោរាក្នុងក្រុមប្រឹក្សាបង្កើនក្នុងក្រុមប្រឹក្សា
ដូចដែលគ្រប់គ្រងតំណាងដោយការបោះឆ្នោតឆ្នាំ 1863។
គ្រប់គ្រងរបស់អ្នកទាំងឡាយដល់បានបោះឆ្នោតឆ្នាំ 1863 នោះ
នឹងជាគ្រប់គ្រងដូចគ្នានឹងហោរាក្នុងក្រុមប្រឹក្សាដល់នោះ
គ្រប់គ្រងសម្រាប់ពួកស្តេចក្នុងក្រុមប្រឹក្សា គឺជាបុរេគតិសាស្ត្រពីថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840
រហូតដល់ឆ្នាំ 1844 នៅពេលដល់ពួកគេ គឺជាបុរេគតិសាស្ត្រដល់ព្រះបាទផ្ទេរនិមិត្តកាលពីមុន
គ្រប់គ្រងលើផ្ទះ ហើយបានក្រុមប្រឹក្សាបង្កើន។
គ្រប់គ្រងរបស់អាដវេនទីសម័យនឹងផ្ទេរ
នឹងស្ថិតនៅចន្លោះថ្ងៃទី 11 ខែសីហាឆ្នាំ 1840 ដល់ឆ្នាំ 1844 ដល់នឹងមានប្រទេសភាពបានចុះមកនៅថ្ងៃទី 11

ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ដូចដែលបានកើតឡើងនៅឆ្នាំ 1840 និងម៉ោងនៃការញ្ជួយដ៏ធំ ដល់តំណាងឲ្យច្បាប់ចុងអាទិត្យដល់នឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។

នៅថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១

ការបោះតុលាមិនសមស្របនៃសេចក្តីបង្គាប់ឲ្យបោះឆ្នោតច្បាប់ផ្ទៃក្នុង

ហើយទេវតាបានចាប់ផ្តើមដើរកាត់ក្នុងយូសាឡឹម

ដាក់សញ្ញាមួយលើផ្ទះរបស់អស់អ្នកក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែល និងយ៉េរូសាឡឹម

ដោយសារអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់ទាំងឡាយដែលបានប្រព្រឹត្តទៅក្នុងស្រុក

(សហរដ្ឋអាមេរិក) និងក្នុងពួកជំនុំ (លាវឌីសអេន អាដរនេទីស)។ នៅថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា

ឆ្នាំ២០០១ អំពើហិង្សារបស់បុព្វបុរស

ដែលត្រូវបានតំណាងដោយអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់ទាំងឡាយនៃក្រុនអសេគោល បានក្លាយជាសេចក្តីពិតសម្រាប់ការសាកល្បងនៃក្រុនដ៏ល្អការបោះតុលាដែលបានចាប់ផ្តើមនៅពេលនោះ។

ការសាកល្បងនៃឆ្នាំ 1863 បានពាក់ព័ន្ធនឹងគ្រឹះរបស់ចលនា Millerite

ដូចដែលត្រូវបានតំណាងដោយ "បុរាណវិទ្យា" ក្នុង Leviticus 26

ដែលត្រូវបានបដិសេធនៅឆ្នាំ 1863។ ការសាកល្បងនោះបានពាក់ព័ន្ធនឹងឆន្ទៈ

ឬការមិនព្រមរិះគន់ឡើយនៃការផ្តល់បុរាណរបស់ Jeremiah

ដើម្បីស្វែងរកការសម្រាកនៃភ្នំភ្លើងចុងក្រោយ។ ការសាកល្បងនៃឆ្នាំ 1888

គឺជាសារទៅកាន់ក្រុមជំនុំ Laodicea ដូចដែលបាននាំមកដោយអលែកស៊ីន Jones និង

Waggoner ដែលគឺជាសារអំពីការរាប់ជាសុចរិតដោយសេចក្តីជំនឿផងដែរ។

នៅឆ្នាំ 1856

សារទៅកាន់ឡៅឌីសហេនមកដល់ជាលើកដំបូងក្នុងចលនារបស់ពួកមីឡិយ៉ាញ

ហើយវាបានមកជាមួយនឹងពន្យល់ដល់កើតឡើងអំពី "seven times" ប៉ុន្តែទាំងបទពិសោធន៍

ដែលត្រូវបានតំណាងដោយឱសថព្យាបាលនៅក្នុងសារទៅកាន់ឡៅឌីស

និងទាំងសារនៃប្រវត្តិសាស្ត្រព្យាបាល ត្រូវបានបដិសេធនៅឆ្នាំ 1863។

បទពិសោធន៍នោះត្រូវបានតំណាងដោយនិមិត្ត (mareh) នៃ "the appearance"

ហើយនិមិត្ត (chazon) នៃ "prophetic history" ក៏ត្រូវបានបដិសេធដូចគ្នា។

និមិត្តទាំងពីរនោះបានរកឃើញការសម្រេចបំពេញរបស់វានៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844

ហើយដប់ប្រាំបួនឆ្នាំក្រោយមក វាទាំងពីរត្រូវបានបដិសេធនៅ

ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវតែងតែកំណត់ចុងបញ្ចប់ឲ្យសរុបគ្នានឹងការចាប់ផ្តើមជានិច្ច។

នៅថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១ ការសាកល្បងនៃការបោះឆ្នោតនៅ១៨៦៣

និងឆ្នាំ១៨៨៨ បានក្លាយជាសេចក្តីពិតសម្រាប់ការសាកល្បងមុនៗទៀត

ពីព្រោះទាំងពីរនោះបានពាក់ព័ន្ធនឹងផ្តល់បុរាណរបស់យេស៊ូ។ នៅកាលបរិច្ឆេទនោះ

សាកល្បងចុងក្រោយបានមកដល់ ហើយការសាកល្បងឆ្នាំ១៩១៩ ក៏បានមកដល់ផងដែរ

ពីព្រោះនៅឆ្នាំ១៩១៩

ដំណឹងល្អអំពីក្រុនអស់ពីព្រះគ្រីស្ទមួយអង្គក្នុងខែស្រាវជ្រាវសំខាន់ខាងទំនាយទាំងស្រុង

ត្រូវបានលើកឡើងជាសារ «សេចក្តីសុខសាន្ត និងសុវត្ថិភាព» ក្នុងក្រុនយាយ។

នៅពេលនេះគាត់មានអំណាចនិរន្តរៈ ដំណើរដំបូងបំប៉ិ បានចុះមកនៅថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា

ឆ្នាំ២០០១ ខ្ញុំមួយដល់ខ្ញុំបីបានសម្រេច ហើយខ្ញុំមួយដល់ខ្ញុំបីតំណាងឲ្យសារនៃ

«សំឡេងទីមួយ»។

«គឺមានពាក្យយោធម៌យល់ដឹងខ្មែរបានប្រកាសថា ទីក្រុងញូយ៉កគួរនឹងត្រូវបានបោះបង់បំផុតដោយរលកកុសស្វីណាមីឬ? រឿងនេះ ខ្មែរមិនដឹងបាននិយាយឡើយ។ ខ្មែរបាននិយាយថា ខណៈដែលខ្មែរកំពុងមើលអគារធំៗកំពុងសង់ឡើងនៅទីនោះ ជាន់លើជាន់ថា "ទិដ្ឋភាពដ៏គួរឲ្យរន្ធត់យ៉ាងណានឹងកើតឡើង នៅពេលដែលព្រះអម្ពចាស់ក្រហមឡើង ដើម្បីបិទបញ្ចប់ជនដ៏យ៉ាងគួរឲ្យភ័យខ្លាច! នៅពេលនោះ ពាក្យនៃកូនៗវិរាណៈ 18:1-3 នឹងត្រូវបានបំពេញសម្រេច។" ជំពូកទី៥បំប៉នបីទាំងមូលនៃតែម្យ៉ាងវិរាណៈ គឺជាការព្រមានអំពីអ្វីដែលកំពុងតែកើតឡើងនៃដី។ ប៉ុន្តែ ខ្មែរមិនមានពន្យល់ជាពិសេសទាក់ទងនឹងអ្វីដែលកំពុងតែកើតឡើងទីក្រុងញូយ៉កនោះទេ លើកលែងតែខ្មែរដឹងថា នៅចុងម្លេង អគារធំៗនៅទីនោះនឹងត្រូវបានបំផុសឲ្យដួលរលំ ដោយការបង្កើន និងការផ្គុំគ្នារបស់ដោយព្រះចេស្ដាបស់ព្រះ។ ពីព្រោះនេះបានប្រទានដល់ខ្មែរ ខ្មែរដឹងថា ការបំផុសឲ្យកំពុងស្ថិតនៅក្នុងលោកិយនេះ។ ពាក្យតម្លៃពីព្រះអម្ពចាស់ ការប៉ះតម្លៃតង់នៃព្រះចេស្ដាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ទ្រង់ ហើយសំណង់ដ៏មហិមាទាំងនេះនឹងដួលរលំ។ ទិដ្ឋភាពនានានឹងកើតឡើង ដែលភាពគួរឲ្យរន្ធត់របស់វា យើងមិនអាចស្រមៃបានឡើយ»។ Review and Herald, July 5, 1906.

ការព្យាករណ៍ថា កុមារមុនាក់នឹងកើតមក ហើយមានឈ្មោះថា យ៉ូសៀស
បញ្ចេញជាដំបូងថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ នៅពេលដែលទេវតាមានអំណាចបានចុះមក
ហើយបានដឹកនាំរាស្ត្ររបស់ព្រះនៅក្នុងចុងក្រោយ ឲ្យត្រឡប់ទៅកាន់ផ្ទះបុរាណវិញ។
ការចុះមកនោះ ត្រូវបានគំរោងជាមុនដោយការចុះមករបស់ទេវតាដដែលនោះ នៅថ្ងៃទី
១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០។ ការចុះមកទាំងពីរនេះ
បានសម្គាល់ការបំពេញនៃព្រះបន្ទូលទំនាយមួយអំពីសាសនាអ៊ីស្លាម។ បុគ្គលប្រវត្តិសាស្ត្រ
ត្រូវបានឈ្មោះរបស់គាត់ត្រូវបានគេដាក់ជាមួយនឹងការកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមុន
និងការបោះពុម្ពផ្សាយការព្យាករណ៍ជាមុន
អំពីការបំពេញនៃព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីពេលវេលារបស់សាសនាអ៊ីស្លាម ដែលមាននៅក្នុង
វិវរណៈ ជំពូក ៩ ខ ១៥ នោះ គឺ យ៉ូសៀស។

ក្នុងការយាងចុះមកទាំងពីររបស់ទេវតានិរណៈ ជំពូក ១០ ឬ ១៨ នោះ ឈ្មោះ «យ៉ូសៀ»
ត្រូវបានសម្គាល់ទុក។ យ៉ូសៀ លីច បានប្រកាសសារអំពីសាសនាអ៊ីស្លាម
ដល់បាទសមុរចេននៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០ ហើយនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ
២០០១ ពាក្យទំនាយអំពីការកំណើតរបស់កុមារមុនាក់ឈ្មោះយ៉ូសៀ ដល់ត្រូវបានដាក់បង្ក
ហេតុដោយហេតុអ្វីមិនស្គាល់បង្កគាប់ក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្ររបស់យ៉ូសៀ
បានសម្រេចនៅក្នុងអាដរនេទីសម័យឡើយ
ខណៈដែលទេវតាបាននាំបុរាណជនរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃច្រើនក្រោយ
ត្រូវបានទៅកាន់បុរេគុតិសាស្ត្រមូលដ្ឋាន
ដល់នូវទីនោះការប្រឈមមុខគ្នារវាងហេតុអ្វីមិនស្គាល់បង្កគាប់ និងយ៉ូសៀ
បានឈានដល់ការសម្រេចរបស់វា។
សក្ខីភាពព្រះគម្ពីរបានកំណត់សម្គាល់ការទស្សន៍ទាយមួយអំពីយ៉ូសៀមុនាក់ដែលនឹងមក
ហើយនៅពេលបុរេគុតិសាស្ត្រដែលត្រូវបានដោយហេតុអ្វីមិនស្គាល់បង្កគាប់
ត្រូវបានផ្ទេរឡើងមុនដទៃត្រឹមឆ្នាំ ១៨៤៤ ការទស្សន៍ទាយរបស់គាត់អំពីឈ្មោះនោះ
ក៏ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលមុនដទៃត្រឹមឆ្នាំក្នុងនិទានពុយករណ៍។

នៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 សិង្ហបុរីក្រុមសម្ព័ន្ធជួយដា
បានដឹកនាំសក្ខីភាពរបស់ទ្រង់នៅគ្រាចុងក្រោយ ត្រូវបានទៅកាន់ផ្ទះបុរាណរបស់យេស៊ូ
ដល់តំណាងឲ្យរយៈពេលសិបបួនឆ្នាំ ដល់ក្នុងនោះ ព្រះរាជទូតនៃចេក្រីសញ្ញា
បានសង់ព្រះវិហារមួយ ដើម្បីបើកដល់ភូមិភាគខាងត្បូង នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ យ៉ូសៀស
បានរកឃើញបណ្តាសាររបស់ម៉ូសេ
នៅពេលដែលគាត់បានចាប់ផ្តើមកិច្ចការជួសជុលព្រះវិហារ។
កិច្ចការរបស់ម៉ូសេសម្បែងស្រែស្រែប្រួលពាន់នាក់ ត្រូវបានអសោយតំណាងថា
ជាកិច្ចការនៃការសុដ្ឋានឡើងវិញ។

ហើយពួកគេនឹងសង់ឡើងវិញនូវទីកន្លែងដែលហាក់បែកបាក់
ពួកគេនឹងលើកឡើងវិញនូវទីកន្លែងដែលសង្កត់ធ្ងន់ពីមុន
ហើយពួកគេនឹងជួសជុលទីកន្លែងដែលខូចខាតឡើងវិញ
គឺជាទីកន្លែងដែលសង្កត់ធ្ងន់អស់ជាច្រើនជំនាន់។ អសោយ 61:4។

កិច្ចការរបស់យ៉ូសៀស ក្នុងការជួសជុល និងសុដ្ឋានព្រះវិហារឡើងវិញ
គឺជាកិច្ចការដែលអសោយកំណត់សម្គាល់ថា
ត្រូវបានសម្រេចដោយបុរាណសក្ខីភាពរបស់ព្រះនៅថ្ងៃច្រើនក្រោយ
ព្រោះពុយករណ៍ទាំងអស់និយាយអំពីថ្ងៃច្រើនក្រោយ
ច្រើនជាងអំពីសម័យដែលពួកគេបានរស់នៅ។
កិច្ចការនោះក៏ត្រូវបានកំណត់ជាមុនដោយអស់អ្នកដែលបានចេញពីហាប៊ីឡូន
ក្នុងសម័យរបស់អសេវ៉ាផងដែរ។

ដុបិតយើងជាឧត្តមបុរិស្ថ ប៉ុន្តែព្រះនយោបាយមិនបានបោះបង់យើងនៅក្នុងភាពជា
ឧត្តមបុរិស្ថរបស់យើងឡើយ ទ្រង់បានពង្រីកព្រះគុណមេត្តាដល់យើងនៅចំពោះព្រះន
គ្រូនៃស្ថិតិច្រើនឡាយនៃព្រះ ដើម្បីបង្កើនការរស់ឡើងវិញដល់យើង
ដើម្បីស្ថិតនៅព្រះវិហារនៃព្រះនយោបាយឡើងវិញ ហើយជួសជុលកន្លែងដែលហាក់បែកបាក់
ហើយប្រទានកំពង់មួយដល់យើងនូវយូដា និងនៅក្នុងយូសាឡីម។ អសេវ៉ា ៩:៩

កិច្ចការដែលអសេវ៉ាបានបន្តអនុវត្ត
ត្រូវបានសម្រេចឡើងនៅពេលដែលពួកគេចេញមកពីហាប៊ីឡូន

ហើយវាគំណាងឱ្យកិច្ចការសង្គមឡើងវិញនៃព្រះវិហារ ដដែលយ៉ូសៀកំពុងផ្ទុះចំណិតកិច្ចការដល់
លអសោយមានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាបុរសស្រីរបស់ព្រះនរោត្តមច្បងក្រោយ
ហើយវាមានចាប់ផ្តើមនរោត្តមទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។ នរោត្តមព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
យ៉ូសៀកំណត់អត្តសញ្ញាណកិច្ចការនោះដល់។

ហើយសំឡេងដលៃខ្ញុំហានឮពីសុថានស្មគីនោះ

មានព្រះបន្ទូលមកខ្ចីម្ចាស់ទៀតថា

ចូរទៅយកសំនុំរ៉ោតចងលែបើកនាំកូនឯងបែរសំទៅរក ដំណើរលើសមុទ្រ

និងលើផ្ទៃនៃដីនោះ។ ហើយខ្ញុំពុំមានទៅឯទីតាំងនោះ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា

សមធម៌សង្ខារក្នុងចន្លោះមកខណ្ឌ។ ហើយគាត់និយាយមកខណ្ឌថា ចូរយកវា

ហើយបរិកោតវាចុះ; វានឹងផ្សព្វផ្សាយព្រោះអនុកលរឹង ប៉ុន្តែនៅក្នុងមាត់អនុក

វានឹងផ្តល់ដល់ទឹកយម្យា ហើយខ្ញុំពុំបានយកសំណើតែម្តងទៅចុះចេញពីដៃរបស់ទេវតា

ហើយបរិក្ខេបៈ ហើយនៃកន្លងមាត់ខ្មៅ វាជអមែដូទឹកយម៍

ហើយកាលណាខពុំបានបរិភោគវាច ពោះខពុំក៏លឺង។ ហើយគាត់និយាយមកខពុំថា

អនុកត្តរកថ្លៃលើដៃទំនាយមកដទៃត្រូវបានចំពោះមុខជនជាតិជាច្រើន ទាំងបរជាតិ

ទាំងភាសា និងសកល្ខេទទាំងឡាយ។ ហើយមានគំរូឲ្យដឹងពីការប្រើប្រាស់

ស្រដៀងនឹងដំបងមួយ ហើយទេវតាឈរទាំង ដោយនិយាយថា ចក្ររោកទាំង

ហើយវាស់ពរវិហាររបស់ព្រះ និងអាសនៈ

ព្រមទាំងអស់អនុក្នងលេខរៀងបងគំនរក្នុងក្រុងនេះ៖

ប៉ុន្តែទើបឆ្លងកាត់នូវការបំបែកខ្លួនខ្លួន៖ ចរន្តច្បាស់លាស់វាទៅវិញ។

ដំបូងគេគឺការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការងាររបស់យើង។

ហើយពាក្យនឹងជាន់ឈរលិទ្ធិក្នុងបរិសទ្ធអស់រយៈពេលស្ថេរបីរយៗ។

ហើយអញនឹងបរទានអំណាចដល់សាក្សីទាំងពីររបស់អញ

ហើយពួកគេនឹងថយចុះទំនាយអស់មួយពាន់ពីររយហាតិប្រាំបួនដោយសារកាត់បាត់ហា។

วิจารณ์: 10:8-11:34

កុន្ទងអតុថបទនេះ ឃ្លីហានតំណាងឱ្យពួក Millerites

ដល់មានបរិភោគសារដល់សតិកន្លែងព្រះហស្តរបស់ទេវតា

នព្រឹត្តិបត្រប្រជាជនកម្ពុជា ថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៩៤០

ប៉ុន្តែក៏មានទទួលបានការឧកិច្ចកាយយ៉ាងជួរជួរថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ផងដែរ។

ខណៈឈរនៅចំពោះការខកចិត្តយ៉ាងដាច់ត្រង់នៃឆ្នាំ 1844 នោះ យ៉ហានត្រូវបានបរាបៀធ

គាត់ កន្លងនាមជាតិមិត្តភក្តិបន្ថែមជាជនរបស់ព្រះនាងក្រុងក្រោយ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ឲ្យកំណត់ទាំងមកដទៃក៏ ដោយសង្ខេបក៏នេះចងអលបងហាពាទៅមខដល់ថ្ងៃ 11

ខកែតារាង ឆ្នាំ 2001 និងដល់ច្បាប់ថ្មីអាទិភាពដល់នឹងមកដល់កន្លងពេលឆាប់ៗនេះ។

គាត់ត្រូវបានប្រាប់ថា «អនុក្រឹត្យនៃយុទ្ធនាយមកដទៃទៀត នៅចំពោះមុខអង្គពិស័យជម្រើស

[illegible][illegible]

ជំពូក 18 ឧបាយកលនៃការប្រើប្រាស់សិទ្ធិស្មោះត្រង់ ជំពូក 10

ច្បាប់បាទដ៏ទៃនឹងគ្រួសារទៀត—«បាទឡាត់លើបាទឡាត់»។

[illegible]

ទាក់ទងនឹងការកំណត់អត្តសញ្ញាណបុរេតុភិសាស្ត្រ ដំណើរនិងតួនាទី

នរោពលេដ៍លោកសុគតនិថ្វេងថ្វេងកុរោយរបស់ពុទ្ធាយទ្ធិដ៏វិញ នោះ

របស់គាត់ត្រូវបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់ ពីព្រោះគាត់ត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងឆ្នាំ 1844 ជាទីដដែលគ្រប់រូបរបស់គាត់ត្រូវបានផ្ទេរឱ្យលើកដោយសារការខកចិត្តក្នុងថ្ងៃទី 22 ខែតុលា។ គាត់ត្រូវបានប្រាប់ឱ្យរស់នៅព្រះវិហារ ប៉ុន្តែឱ្យទុកចោលទីលានខាងក្រៅ ដលៃគាត់ត្រូវបានជម្រាបថា តំណាងឱ្យសម័យកាលនៃសាសន៍ដទៃ នៅពេលដែលពួកគេនឹងជានិច្ចលើទីលានខាងក្រៅអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ។ មួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំនេះបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798។ យ៉ូហានត្រូវបានបង្កើនការរស់នៅរបស់គាត់នៅឆ្នាំ 1798 ហើយទុកចោលរយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំមុននេះ ជាពេលដែលព្រះវិហារខាងវិញ្ញាណ និងក្នុងយូសាឡីមខាងវិញ្ញាណត្រូវបានជាន់ឈូក។ គាត់កំពុងឈរនៅត្រង់ការខកចិត្តក្នុងឆ្នាំ 1844 ដូច្នេះ ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 ដល់ឆ្នាំ 1844 គឺស្ថិតនៅក្នុងមួយឆ្នាំ។ ស្ថិតនៅក្នុងមួយឆ្នាំនេះតំណាងឱ្យព្រះវិហារ។

នៅពេលយ៉ូហាន ក្នុងនាមជាបុរាណសូត្ររបស់ព្រះនាងចុងចុងក្រោយ ដលៃត្រូវព្យាយាមក្នុងទៀត ដូចដែលពួកគេបានផ្ទេរពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844 ពួកគេនឹងចាប់ផ្តើមនូវពេលវេលាចម្រើន ក្នុងការសម្រេចពេញលេញនៃចេតនាព្យាយាមមួយអំពីសាសនាអឺសុលាម។ កិច្ចការនៃការព្យាយាមក្នុងទៀតរបស់ពួកគេ នឹងទាមទារកិច្ចការមួយនៃការរស់នៅព្រះវិហារ ហើយកិច្ចការនេះនឹងតំណាងឱ្យការស្តារផ្សារអំពី «ផ្សារចាស់ៗ» ដលៃជាបុរាណសូត្រតំណាងដោយ «ព្រះវិហារ» ដលៃបានចាប់ផ្តើមនូវពេលវេលាចុងបញ្ចប់ ក្នុងឆ្នាំ 1798 ហើយបានបញ្ចប់ដោយការខកចិត្តយ៉ាងធំនៃឆ្នាំ 1844។ នៅពេលពួកគេចាប់ផ្តើមកិច្ចការស្តារផ្សារផ្សារចាស់ៗរបស់យេស៊ូ ដលៃជា «ព្រះវិហារស្ថិតនៅក្នុងមួយឆ្នាំ» របស់យ៉ូហាន នេះបណ្តាសារបស់ម៉ូសេត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងតំណាងដលៃរាយការណ៍ពេញព្រះវិហារ ហើយសេចក្តីទំនាយអំពីយ៉ូសៀសដលៃនឹងមក បានសម្រេច។ កិច្ចការរបស់យ៉ូសៀស ក៏ត្រូវបានអោយកំណត់អត្ថបទពេញលេញក្នុងទៀតផងដែរ៖

ហើយពួកដលៃកើតមកពីឯង នឹងសង់ឡើងវិញទីកន្លែងហាក់បែបបុរាណទាំងឡាយ;
ឯងនឹងលើកស្ទើរតែបន្ទាប់ពីឡើងវិញនូវគ្រឹះនៃនាងជាច្រើន; ហើយឯងនឹងត្រូវបានហៅថា
អ្នកដ្ឋានដ្ឋានចុងចុងនេះហាក់បែប អ្នកសុភារដ្ឋានទាំងឡាយឱ្យអាចរស់នៅបាន។
អសោយ 58:12។

បុរាណសូត្ររបស់ព្រះនាងចុងចុងក្រោយ ត្រូវបានឡើងវិញនូវ «ផ្សារសម្រាប់អាស៊ីយន» ដលៃជាអ្វីដែលយេស៊ូបានហៅថា «ផ្សារបុរាណ»។ ពួកគេត្រូវសង់ឡើងវិញនូវទីកន្លែងហាក់បែបចាស់ៗ ដូចដែលកម្មករនៅក្នុងបុរាណសូត្រយ៉ូសៀស និងអស្ថិតកំពុងសម្រេចការ។ ពួកគេត្រូវប្រើវិធីសាស្ត្រ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់» ពីព្រោះពួកគេមិនគ្រឿង «លើកឡើងវិញ» បុរាណសូត្រមូលដ្ឋាននៃអារម្ភនេទិសម៍ ដលៃត្រូវបានតំណាងដោយព្រះវិហាររយៈពេលស្ថិតនៅក្នុងមួយឆ្នាំបុរាណនេះទេ ប៉ុន្តែក្នុងការផ្ទេរដូចនេះ ពួកគេត្រូវ «លើកឡើងវិញមូលដ្ឋានរបស់មនុស្សជាច្រើនជំនាន់» ផងដែរ។ ពួកគេត្រូវកំណត់ឱ្យបានថា

គ្រប់ចលនាកំណើតមុនៗទាំងអស់តំណាងឲ្យកិច្ចការមូលដ្ឋានមួយ ហើយថា «បន្ទាត់លើបន្ទាត់» បញ្ជាក់អំពីមូលដ្ឋាននៃចុងចុងក្រោយពីឆ្នាំ 1798 ដល់ 1844។ ពួកគេត្រូវបានផ្តល់ឲ្យ «ការប្រកាន់» ហើយ «ការប្រកាន់» នោះតំណាងឲ្យការបំបែកខ្លួនដំបូងក្នុងភាពជន់ជួយ ឬក្នុងជញ្ជាំងមួយ ដល់បើកផ្តល់ឲ្យមានមហន្តរាយបន្តិចម្តងៗ។ «ការប្រកាន់» ដល់ត្រូវបានផ្តល់នោះ គឺជាការប្រកាន់នៃឆ្នាំ 1863។

នៃពេលវេលាស្របគ្នាមកដល់នៃចុងឆ្នាំ ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ប្រជាជនរបស់ពួកគេនៃចុងចុងក្រោយបានត្រឡប់ទៅកាន់ផ្តល់បុរាណរបស់យើង ហើយបានចាប់ផ្តើមវាស់វែងបុរាណសាស្ត្រ Millerite។ ពួកគេបានរកឃើញ “ការប្រកាន់”។ ពួកគេបានកំណត់អត្តសញ្ញាណសម្លេងក្នុងតួអង្គនៃការនាំក្នុងសុបិនរបស់ Miller ខណៈដែលពួកគេបានស្តាប់នា “ទីកន្លែងខ្លួនខាតបុរាណ” ឡើងវិញ។ ពួកគេបានរកឃើញ “បុរាណវិទ្យា” ដូចដែលយើងស្រាវជ្រាវបានឆ្លើយតប ហើយពួកគេបានស្តាប់សម្លេងក្នុងតួអង្គនៃវីរីនីយ ជំពូក ២៦ ឡើងវិញ ហើយដោយហេតុនេះបានលើក “សម្លេងក្នុងស្នាមដងបុរាណ” ឡើងវិញ។ នៅពេលដែលពួកគេបានស្តាប់សម្លេងក្នុងស្នាមដង “ដំបូង” និង “ចុងក្រោយ” នៃវីរីនីយ ជំពូក ២៦ ឡើងវិញ នោះពួកគេក៏បានទទួលស្គាល់ថា មួយបានបញ្ចប់នៃឆ្នាំ ១៧៩៨ ហើយមួយទៀតនៃឆ្នាំ ១៨៤៤។ ដូច្នេះ កិច្ចការរបស់ពួកគេក្នុងការលើកសម្លេងក្នុងស្នាមដងបុរាណឡើងវិញ គឺជាដំបង “វាស់” នោះឯង ដែលបានប្រទានដល់យុវជន ដើម្បីអនុញ្ញាតឲ្យគាត់វាស់ព្រះវិហារ។

សិរីលោកសម្តេចនៃធម្មជាតិបាននាំសត្វរបស់ពួកគេត្រឡប់ទៅកាន់ផ្តល់បុរាណ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចរកឃើញសារនៃភ្នែកចុងក្រោយ ហើយសារនៃភ្នែកចុងក្រោយនោះ គឺជាសារនៃសាសនាអឺស្តារ៉ាមនៃវេនេទីប៊ី។ នៅពេលដែលពួកគេបានរកឃើញជាចុងក្រោយនូវភាពងងឹតស្មុគស្មាញទាំងពីររបស់ហាហាគុក ដូចដែលបានកំណត់ដោយភាពងងឹតស្មុគស្មាញឆ្នាំ 1843 និង 1850 ពួកគេបានឃើញថា គ្រឹះនោះបានបញ្ចូល «វេនេទីប៊ី» នៃវិវរណៈជំពូក 8 ហើយថា វេនេទីប៊ីបានបញ្ចប់នៃក្នុងបុរាណសាស្ត្រគ្រឹះ ដល់ក្នុងនោះព្រះវិហារមីឡីយ៉ាត៍ត្រូវបានស្តាប់នាឡើង។ បន្ទាប់មក ពួកគេបានទទួលស្គាល់ថា ការយល់ដឹងអំពីក្បួននៃការអនុវត្តបីជាន់នៃពាក្យទំនាយ ត្រូវបានសិរីលោកសម្តេចនៃធម្មជាតិដាក់ឲ្យមានជាមុននូវហើយ ដើម្បីឲ្យ នៅពេលដែលពួកគេត្រឡប់ទៅកាន់ផ្តល់បុរាណរបស់យើង ពួកគេអាចស្គាល់ «ការសម្រាក និងការស្រស់ស្អាតឡើងវិញ» ដល់ជាសារនៃភ្នែកចុងក្រោយនៃវេនេទីប៊ី ដល់ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងបង្កើតឲ្យមានជាមួយនឹងសាក្សីទាំងពីរនៃវេនេទីមួយ និងទីពីរ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សាសារនៃក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«សត្វកំពុងស្រវឹងរកបំបែកនីតិរបស់បងប្អូនប្អូនស្រីរបស់យើងឲ្យយល់ចេញពីកិច្ច ការនៃការរៀបចំប្រជាជនមួយឲ្យអាចឈរបាននៃក្នុងចុងចុងក្រោយទាំងនេះ។ ការកែតម្រូវកែប្រែកែបញ្ចូលគ្នា ត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីនាំគំនិតឲ្យយល់ចេញពីគ្រោះថ្នាក់ និងកាតព្វកិច្ចចម្លែកម្តងៗ។»

ពួកគេចោតទុកពន្លឺដដែលព្រះគ្រីស្ទមានយ៉ាងមកពីសូចនាករ
ដើម្បីបំបាត់បុរាណដល់យូរអង្វែងសម្រាប់សត្វរបស់ទ្រង់ ថាគ្មានតម្កល់អ្វីសោះ។
ពួកគេបង្ហាញថា ហេតុការណ៍ទាំងឡាយដែលនាំចំពោះមុខយើងនេះ
មិនមានសារៈសំខាន់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់ពីសេឡាវីយ៉ា។
ពួកគេធ្វើឱ្យសង្ខេបក្តីពិតដែលមានបុរាណពីសូចនាករក្នុងរូបភាពជាអសារបុរាណផ្សេងៗ
ហើយប្រឈមនឹងការស្មុគស្មាញរបស់ព្រះនូវបទពិសោធន៍កន្លងមករបស់ពួកគេ
ដោយផ្តល់ឱ្យពួកគេជំនួសវិញនូវវិទ្យាសាស្ត្រកុលដៃកុលាយមួយ។»

«ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា ចូរឈរនៅតាមផ្លូវទាំងឡាយ ហើយមើល
ហើយសួររកផ្លូវបុរាណទាំងឡាយ ថាតើផ្លូវល្អអស់ទៅណា
ហើយចូរដើរតាមផ្លូវនោះ»។ យេរេមា 6:16។

“កុំឱ្យនរណាម្នាក់ស្រងៃរកការរំលឹកឱ្យម្ចាស់ដូចដែលសេចក្តីជំនឿរបស់យើងឡើយ—
ម្ចាស់ដូចដែលមានដាក់នៅដើមដំបូងនៃការងាររបស់យើង
ដោយការសិក្សាព្រះបន្ទូលដោយការអធិស្ឋាន និងដោយការបរិក្ខមុខងារ។
លើម្ចាស់ដូចដែលទាំងនេះ យើងមានសុចរិតនាមកអស់រយៈពេលហាសិបឆ្នាំចុងក្រោយនេះ។
មនុស្សអាចសន្មតថា ពួកគេហោសរកយើងឱ្យផ្តល់ថ្មីមួយ
ហើយថាពួកគេអាចដាក់ម្ចាស់ដូចដែលវិញមានម្ចាស់ដូចដែលមានដាក់ក្នុងហើយ។
ប៉ុន្តែនេះគឺជាការបោះបង្គោលតែមួយ។
គ្មាននរណាម្នាក់អាចដាក់ម្ចាស់ដូចដែលទៀតមានឡើយ
ក្នុងតម្លៃម្ចាស់ដូចដែលមានដាក់ក្នុងហើយនោះ។”

«កាលពីអតីតកាល មនុស្សជាច្រើនបានចាប់ផ្តើមសាងសង់សេចក្តីជំនឿថ្មីមួយ
និងបង្កើតគោលការណ៍ថ្មីៗ។ ប៉ុន្តែតែងតែរស់នៅក្នុងហោសរយ៉ាងមាំមួនប៉ុណ្ណោះ?
មិនយូរប៉ុន្មាន វាក៏បានដួលរលំទៅវិញ ព្រោះវាមិនគួរមានសុចរិតនាមលើថ្មីដាច់។»

«តើសិស្សដំបូងៗមិនគួរប្រឈមមុខនឹងពាក្យសម្តីរបស់មនុស្សទេឬ?
តើពួកគេមិនគួរស្តាប់ទ្រឹស្តីកុលដៃកុលាយទេឬ
ហើយបន្ទាប់ពីបានធ្វើគ្រប់យ៉ាងរួចហើយ គួរឈរយ៉ាងរឹងមាំ ដោយនិយាយថា៖
“គ្មាននរណាម្នាក់អាចដាក់គ្រឹះផ្សេងទៀតបានទេ
ក្នុងតម្លៃគ្រឹះដែលមានដាក់ក្នុងហើយ”» 1 Corinthians 3:11។

«ដូច្នេះ យើងគួរកាន់ការចាប់ផ្តើមនៃសេចក្តីទុកចិត្តរបស់យើងឱ្យមាំមួនរហូតដល់
ទីបញ្ចប់។ ព្រះ និងព្រះគ្រីស្ទមានផ្សេងពីពាក្យនៃអំណាចមកកាន់បុរាណនេះ
ដោយនាំពួកគេចេញពីលោកិយ មុតងមួយចំណុចៗ
ចូលមកក្នុងពន្លឺច្បាស់លាស់នៃសេចក្តីពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន។
ដោយប្រមាត់ដែលមានប៉ះដោយកុលដៃបរិសុទ្ធ
អ្នកប្រើរបស់ព្រះមានបុរាណសារនោះ។ ព្រះបន្ទូលដ៏ទេវភាពបានបោះត្រាបញ្ជាក់
លើភាពពិតប្រាកដនៃសេចក្តីពិតដែលគួរមានបុរាណសារនោះ»។ Testimonies, volume 8,
296, 297.